

enterprise europe

Wsparcie dla biznesu w zasięgu ręki

WDRAŻANIE INNOWACJI W GOSPODARCE WODOCIĄGOWEJ

Redakcja:

Joanna Machnik-Słomka

Iwona Kłosok-Bazan

RCITT

Komisja Europejska
Przedsiębiorstwa i przemysł

RCITT

WDRAŻANIE INNOWACJI W GOSPODARCE WODOCIĄGOWEJ

Redakcja:
Joanna Machnik - Słomka
Iwona Kłosok - Bazan

Katowice - Warszawa 2009

RECENZENCI:

Prof. dr hab. inż. Jan Stachowicz

Prof. dr hab. inż. Andrzej Straszak

Górnośląska Agencja Przekształceń Przedsiębiorstw S.A.

Regionalne Centrum Innowacji i Transferu Technologii

Ul. Astrów 10, 40-045 Katowice

Tel.: 032 730 48 90

Fax.: 032 251 58 31

een@gapp.pl

www.gapp.pl

WYDAWNICTWO

Instytut Badań Systemowych Polskiej Akademii Nauk

Edycja komputerowa: Anna Gostyńska

Neither the European Commission nor any person acting on behalf of the European Commission is responsible for the use which might be made of the information contained herein. The views in this publication are those of the author and do not necessarily reflect the policies of the European Commission

ISBN 978-83-8947-526-8

46358

WPROWADZENIE

Od kilku lat Polska jest pełnoprawnym członkiem Unii Europejskiej. Podpisując Układ Europejski, Polska zobowiązała się do dostosowania swego prawa do regulacji wspólnotowych. Zmiany prawne były pierwszym etapem integracji, który zrodził określone skutki dla sfery realnej. Przyjęte zmiany narzuciły przedsiębiorstwom wodociągowym konieczność podjęcia konkretnych działań, celem sprostania wymaganiom nowych rozporządzeń. Skutki wdrażania unijnych norm są do dnia dzisiejszego motorem napędzającym wprowadzanie innowacji w przedsiębiorstwach wodociągowych. Regulacje dotyczące gospodarki wodnej koncentrują się przede wszystkim na czystości produktu, jakim jest woda, zarówno ta dostarczana do odbiorców jak i ta, która po wykorzystaniu i oczyszczeniu jest wprowadzana do środowiska. Nie bez znaczenia są również aspekty bezpieczeństwa systemów wodnych oraz ograniczenie ich negatywnego oddziaływania na środowisko. W drugiej części książki, zaprezentowana zostanie analiza uwarunkowań wdrażania innowacji i nowych technologii w przedsiębiorstwach wodociągowych w aspekcie implementacji kluczowych zagadnień prawnych.

Iwona Kłosok-Bazan

8.

ANALIZA WDRAŻANIA INNOWACJI I NOWYCH TECHNOLOGII Z ZAKRESU GOSPODARKI WODNEJ W ASPEKTCIE USTAWY OOS

Iwona Kłosok-Bazan

*Regionalne Centrum Innowacji i Transferu Technologii
Górnośląskiej Agencji Przekształceń Przedsiębiorstw SA
Katedra Techniki Ciepłej i Aparatury Przemysłowej Politechniki Opolskiej*

Głównym celem niniejszego rozdziału jest analiza procesu wdrażania nowych technologii w aspekcie ustawy OOS. Lektura rozdziału ma dostarczyć informacji na temat procedury OOS oraz obowiązków przedsiębiorstw wdrażających nowe technologie z zakresu gospodarki wodnej wynikających z konieczności uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia.

Słowa kluczowe: ustawa OOS, wdrażanie technologii, ocena oddziaływania na środowisko.

Ocena oddziaływania na środowisko jest jednym z podstawowych narzędzi zarządzania ochroną środowiska w procesach rozwoju, wpisującym się w zasadę zrównoważonego rozwoju. Procedura oceny oddziaływania na środowisko ma dostarczyć podejmującemu decyzję organowi administracji publicznej informacji, czy ingerencja inwestycji w środowisko, została zaplanowana w sposób optymalny i czy korzyści wynikające z jej realizacji rekompensują straty w środowisku, jakie zwykle są niemożliwe do uniknięcia. Istotą procedury oceny oddziaływania na środowisko, jako instrumentu prewencyjnego, jest przewidywanie potencjalnych zagrożeń – jeszcze na etapie planowania inwestycji – które mogą wywierać znaczący wpływ na środowisko, a następnie przeciwdziałanie im lub ich ograniczanie. W przypadku przedsiębiorstw wdrażających nowe technologie z zakresu gospodarki wodnej problem ten ma bardzo istotne znaczenie, gdyż proces inwestycyjny w nowoczesnej gospodarce wodnej jest procesem niezwykle dynamicznym, powinien on odpowiadać na zapotrzebowanie społeczne zmieniające się w szybkim tempie.

Procedura oceny oddziaływania na środowisko ma także kluczowe znaczenie dla możliwości otrzymania dofinansowania projektów z funduszy

Unii Europejskiej ze względu na wymogi wynikające z rozporządzenia Rady 1083/2006 z 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności – zgodność ze wspólnotową polityką ochrony środowiska¹.

W pojęciu prawa ochrony środowiska, wdrażanie nowych technologii jest przedsięwzięciem, które może wymagać uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia, a co za tym idzie przeprowadzenia procedury oceny oddziaływania na środowisko (OOS). OOS jest postępowaniem wymaganym zgodnie z postanowieniami dyrektyw Unii Europejskiej nr 85/337/EWG² i 97/11/WE³ o ocenie skutków niektórych przedsięwzięć o charakterze publicznym i prywatnym dla środowiska. Dyrektywa stanowi: „Państwa Członkowskie podejmą wszystkie konieczne działania dla zapewnienia, że przed udzieleniem pozwolenia, przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko, na podstawie, między innymi ich charakteru, rozmiaru lub położenia, podlegają wymaganiu pozwolenia na budowę i ocenie w odniesieniu do ich skutków”. „Wyniki konsultacji i informacje zebrane zgodnie z procedurą OOS muszą być uwzględnione w procedurze wydawania pozwoleń na budowę”.

Implementacją dyrektyw w prawie polskim jest ustawa⁴ z dnia 15 listopada 2008 o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zwana również ustawą OOS. Określając przedsięwzięcia, dla których wymagane jest przeprowadzenie oceny, ustawa rozróżnia "planowane przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko" oraz "planowane przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko". Kwalifikacji przedsięwzięć według powyższych kryteriów dokonywać będzie rozporządzenie nowe Rady Ministrów, przy czym do wejścia w życie tej regulacji, jednak nie dłużej niż

¹ Informacje zawarte na stronach internetowych Ministerstwa Rozwoju Regionalnego.

² Dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 roku w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne

³ Dyrektywa Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 roku w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne

⁴ Ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, Dz.U. 2008, nr 199, poz. 1227.

do 15 listopada 2010 roku⁵, zachowuje moc dotychczasowe Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie określania rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzania raportu o oddziaływaniu na środowisko⁶. Przy czym odpowiednikiem planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko będą przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu jest obowiązkowe, wymienione w § 2 rozporządzenia, zaś za planowane przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko uważane będą przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzanie raportu było fakultatywne, o których mowa w § 3 rozporządzenia.

Jeżeli chodzi o przedsięwzięcia z zakresu uzdatniania i dystrybucji wody to do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, na dzień dzisiejszy zaliczane są:

- sztuczne zbiorniki wodne o poj. nie mniejszej niż 10 mln m³;
- zapory wodne i urządzenia do piętrzenia i retencjonowania wody o wysokości piętrzenia nie niższej niż 5m;
- urządzenia lub zespoły urządzeń umożliwiające pobór wód podziemnych, sztuczne systemy zasilania wód podziemnych o zdolności poboru wody nie niższej niż 500 m³/h;
- urządzenia do przesyłu wody, kiedy średni przepływ z wielolecia zlewni, z której woda jest pobierana wynosi nie mniej niż 2 mld m³ rocznie, oraz ilość przesyłanej wody przekracza 5% tego przepływu.

Z kolei przedsięwzięciami mogącymi potencjalnie oddziaływać na środowiska są:

- zapory wodne (nie wymienione wcześniej), lub inne urządzenia mające na celu piętrzenie wody na wysokość nie mniejszą niż 1 m lub jej magazynowanie;

⁵ Postępowania administracyjne w sprawach określonych ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – opracowanie przygotowane na zamówienie Ministra Środowiska. Grudzień 2008.

⁶ Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie określania rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzania raportu o oddziaływaniu na środowisko, Dz.U 2004, nr. 257, poz.2573 oraz Dz.U 2005, nr. 92, poz.769 z póź. zm.

- urządzenia lub zespoły urządzeń umożliwiające pobór wód podziemnych, sztuczne systemy zasilania wód podziemnych (nie wymienione wcześniej) o zdolności poboru wody nie niższej niż 10 m³/h;
- kanały odkryte lub rurociągi wodociągowe magistralne do przesyłania wody oraz przewody wodociągowe magistralne przeprowadzające wodę od stacji wodociągowej do przewodów wodociągowych rozdzielczych.

Przy realizacji nowych przedsięwzięć z zakresu uzdatniania i dystrybucji wody należy również pamiętać o ewentualnym oddziaływaniu inwestycji na gatunki lub siedliska chronione w ramach sieci obszarów NATURA 2000. Planowane przedsięwzięcie nie może bowiem naruszać wyznaczonych w ramach programu Natura 2000 obszarów ochronnych wynikających z Dyrektywy Siedliskowej i Dyrektywy Ptasiej^{7,8}. W Polsce obszary ptasie zostały wyznaczone rozporządzeniem Ministra Środowiska⁹ w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000. Dodatkowo zgodnie z tzw. „zasadą ostrożności” obszary z „shadow list” dostępne pod adresem: <http://natura2000.mos.gov.pl/natura2000/pl>, są również objęte tą samą ochroną.

Ocena oddziaływania na środowisko jest procesem wieloetapowym, którego istotę stanowi wsparcie podjęcia przez urząd decyzji zezwalającej na realizację wdrożenia zaplanowanej innowacji. Ma ona zapobiec ewentualnym konfliktom ekologicznym i społecznym oraz zrekompensować skutki ewentualnego negatywnego oddziaływania na środowisko. Nabiera ona tym większego znaczenia w sytuacji, w której przedsiębiorstwo planuje współfinansowanie inwestycji ze środków unijnych. Prawdłowo przeprowadzona procedura może mieć zasadnicze znaczenie tak podczas ubiegania się o te środki jak i na etapie ich rozliczania. Należy również pamiętać, że prawidłowo przeprowadzone postępowanie OOS powinno wykazać całościowy wpływ przedsięwzięcia na środowisko. Zatem w odniesieniu do przedsięwzięć powiązanych technologicznie niedopuszczalne jest dzielenie ich na części i sporządzanie cząstkowych raportów dla poszczególnych elementów przedsięwzięcia.

⁷ Dyrektywa Siedliskowa Rady nr 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. nr 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory.

⁸ Dyrektywa Ptasia Rady nr 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa.

⁹ Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000, Dz. U. 2004 Nr 229, poz. 2313 z późn. zm.

Procedury OOS obowiązujące w poszczególnych krajach różnią się między sobą, jednak zasadniczo, przejście procedury składa się z 11 kroków:

Krok 1 – Przygotowanie przedsięwzięcia

Inwestor przygotowuje propozycje przedsięwzięcia. W Polsce, na tym etapie przedsięwzięcia, inwestor nie ma obowiązku konsultowania się z organem odpowiedzialnym za wydanie pozwolenia. Jednak planowane inwestycja musi uwzględniać wymagania zawarte w prawie budowlanym i prawie ochrony środowiska. Na tym etapie wskazanym byłoby przeprowadzenie analizy lokalizacyjnej przedsięwzięcia. W przypadku przedsięwzięć z zakresu gospodarki wodnej, należy zastanowić się nad koniecznością uzyskania pozwolenia wodno-prawnego na szczególne korzystanie z wód. Należy również pamiętać o konieczności uzyskania zgody właściciela wody na szczególne korzystanie z wody. Należy zastanowić się nad dostępnością źródeł wody, przeanalizować strugi ścieków, które mogą potencjalnie powstać oraz określić sposoby ich unieszkodliwienia. Wskazanym byłoby przeprowadzenie badań w skali ułamkowo-technicznej celem potwierdzenia zakładanych wyników.

Krok 2 – Powiadomianie właściwego organu

W niektórych krajach istnieje wymóg powiadomienia z wyprzedzeniem przez przedsiębiorstwo planujące działania inwestycyjne, mogące zmieniać jego oddziaływanie na środowisko, o planowanym złożeniu wniosku o wydanie pozwolenia na budowę. W Polsce nie ma obowiązku powiadomiania urzędu z wyprzedzeniem o planowanym wniosku o wydanie pozwolenia na budowę, niemniej jednak ustanowiona prawem decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia jest załącznikiem do tegoż wniosku. Stąd przedsiębiorstwo najpierw powinno wystąpić z wnioskiem do właściwego organu o wydanie decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych, bo dopiero po jej uzyskaniu, może wystąpić z wnioskiem wydanie pozwolenia na budowę lub zmianę użytkowania obiektu. Postępowanie w sprawie wydania decyzji środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego realizację przedsięwzięcia/wdrożenia. Wniosek o wydanie decyzji, kieruje się do wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, w szczególnych przypadkach do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska. Składany wniosek powinien spełniać wymogi art. 63 Kpa¹⁰.

¹⁰ Kodeks Prawa Administracyjnego, Dz. U. 2000 nr 98, poz. 1071 z póź. zm.

Krok 3 – Etap kwalifikowania – SCREENING

Właściwy organ podejmuje decyzję o konieczności przeprowadzenia OOS. Etap ten może mieć miejsce po otrzymaniu przez organ powiadomienia o zamiarze złożenia wniosku o pozwolenie na budowę bądź przedsiębiorca może złożyć wniosek o wydanie opinii kwalifikującej. Decyzja na etapie kwalifikowania rejestrowana jest w aktach i ogłaszana publicznie. W Polsce etap ten rozpoczyna się złożeniem do właściwego organu, odpowiedzialnego za wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, informacji o planowanym przedsięwzięciu. W sytuacji, w której przedsiębiorstwo planujące inwestycję nie jest świadom obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia, kwalifikacji dokonuje organ wydający pozwolenie na budowę lub zmianę użytkowania obiektu tzn. jeżeli do wniosku o wydanie pozwolenia na budowę nie dołączono decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a ze skali przedsięwzięcia wynika, że jest ona konieczna, organ upoważniony do wydania pozwolenia na budowę, prosi o uzupełnienie brakującej decyzji, a to znacznie wydłuża czas uzyskania wymaganej dokumentacji.

Krok 4 – Wybór zagadnień, jakie należy zbadać w ramach prowadzonej OOS – SCOPING

Przedsiębiorstwo może zwrócić się do właściwego organu z wnioskiem o wydanie opinii w ramach scopingu. W opinii tej określone zostaną zagadnienia, jakie obejmować mają informacje o środowisku. Przygotowując swoją opinię, organy zobowiązane są do przeprowadzenia konsultacji z władzami odpowiedzialnymi za środowisko. W Polsce powyższe opinie konsultowane są z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska oraz z Państwowym Wojewódzkim Inspektorem Sanitarnym lub Państwową Powiatowym Inspektorem Sanitarnym lub Państwowym Granicznym Inspektorem Sanitarnym¹¹. Postępowanie o zakresie wymaganego raportu powinno zostać wydane nie później niż w ciągu 30 dni¹².

Krok 5 – Badania środowiska

Inwestor przeprowadza badania środowiska celem zebrania i przygotowania szczegółowych informacji o środowisku. Na tym etapie inwestor może

¹¹ Ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, Dz.U. 2008, nr 199, poz. 1227.

¹² Kodeks Prawa Administracyjnego, Dz. U. 2000 nr 98, poz. 1071 z późn. zm.

również wykorzystać informacje pozyskiwane z instytucji zewnętrznych prowadzących monitoring środowiska. W Polsce nie ma obowiązku przeprowadzania badań środowiskowych dla potrzeb procedury OOS. Zwykle korzysta się z danych Państwowego Monitoringu Środowiska.

Krok 6 – Przedstawienie informacji o środowisku właściwym organom

Inwestor przedstawia właściwym organom informacje o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Informacja ta przygotowywana jest w formie raportu. Pełny zakres raportu określony jest ustawą o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, jednak na etapie stopingu, może on zostać zawężony.

Krok 7 – Przegląd wystarczalności przedstawionych informacji o środowisku

W niektórych krajach istnieje formalny wymóg przeprowadzenia niezależnego przeglądu wystarczalności informacji o środowisku, zanim zostaną one rozpatrzone. W Polsce, jak do tej pory nie ma takiego obowiązku.

Krok 8 – Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Gotowy i złożony do urzędu raport o oddziaływaniu na środowisko planowanego wdrożenia innowacji umożliwia rozpoczęcie konsultacji społecznych. Informacje o środowisku należy udostępnić zainteresowanym organizacjom i opinii publicznej. Podmiotom tym należy zapewnić możliwość wypowiedzenia się na temat przedsięwzięcia i jego skutków dla środowiska zanim podjęta zostanie decyzja o realizacji przedsięwzięcia. Jeśli prawdopodobne jest wystąpienie znaczących skutków transgranicznych, należy obowiązkowo przeprowadzić konsultacje z innymi krajami, które odczują owe skutki.

Krok 9 – Rozpatrzenie informacji przez właściwy organ

Wszystkie zastrzeżenia wniesione w ramach konsultacji powinny być rozpatrzone przez wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia powinien odnieść się do wszystkich zastrzeżeń i opinii, jakie zostały wniesione na etapie konsultacji społecznych.

Krok 10 – Wydanie decyzji

Decyzję należy ogłosić publicznie wraz z podaniem jej powodów oraz opisem środków, jakich podjęcie wymagane będzie w celu złagodzenia negatywnego oddziaływania na środowisko. Wydana decyzja musi spełniać wymogi art. 107 § 1 Kpa .

Krok 11 – Monitoring

Organ wydający pozwolenie może wprowadzić wymóg prowadzenia monitoringu skutków zrealizowanego przedsięwzięcia. W przypadku inwestycji z zakresu gospodarki wodnej, na które jest wymagane uzyskanie pozwolenia wodno-prawnego, sposób monitoringu środowiska będzie zbliżony do zaleceń wydanych w pozwoleniu wodno-prawnym.

Ustawa o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko może nieco komplikować, wydłużać, a czasem nawet hamować proces wdrażania innowacji i nowych technologii. Jednak dokonując analizy wdrażania innowacji i nowych technologii w aspekcie ustawy OOS, należy pamiętać, że nie wszystkie przedsięwzięcia związane z wdrażaniem innowacji i nowych technologii będą wymagały przejścia przez tak skomplikowaną. Z kolei dla wdrożeń, które będą wymagały uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, procedura OOS pomoże inwestorowi w optymalnym doborze technologii, tak, aby skutki przedsięwzięcia były jak najmniej odczuwalne dla środowiska naturalnego.

Trzeba pamiętać, że woda jest niezbędna w wielu aspektach naszego życia – żywności, energii, transporcie, wypoczynku, środowisku, działalności kulturalnej, normach społecznych i praktycznie wszystkich produktach spożywanych na co dzień. Zwiększone zapotrzebowanie na wiele produktów spowodowane wzrostem liczby ludności i rozwojem gospodarczym, coraz dobitniej uświadamia, jak wielkie ma ona znaczenie¹³. Dlatego też inwestując w nowe technologie z zakresu gospodarki wodnej musimy mieć na względzie z jak cennym surowcem mamy do czynienia. Procedura OOS zabezpieczy wdrażającego nowe technologie przed podjęciem pochopnych decyzji, których skutki mogłyby doprowadzić do nieodwracalnych zmian w środowisku i wpłynąć nieskorzystanie na stan ekosystemów wodnych.

¹³ Raport ONZ „Water a shared responsibility”, opublikowany z okazji Światowego Dnia Wody zorganizowanego w ramach Światowego Forum Wody w Meksyku 2006.

Literatura

- [1] Dyrektywa Ptasia Rady nr 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa.
- [2] Dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 roku w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne.
- [3] Dyrektywa Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 roku w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne.
- [4] Dyrektywa Siedliskowa Rady nr 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r., nr 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory.
- [5] Kodeks Prawa Administracyjnego, Dz. U. 2000, nr 98, poz. 1071 z późn. zm.
- [6] Postępowania administracyjne w sprawach określonych ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – opracowanie przygotowane na zamówienie Ministra Środowiska. Grudzień 2008.
- [7] Raport ONZ „Water, a shared responsibility”, opublikowany z okazji Światowego Dnia Wody zorganizowanego w ramach Światowego Forum Wody w Meksyku. 2006.
- [8] Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Dz. U. Nr 229, poz. 2313, z późn. zm.
- [9] Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie określania rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzania raportu o oddziaływaniu na środowisko, Dz.U 2004, nr. 257, poz. 2573 oraz Dz.U 2005, nr. 92, poz. 769 z późn. zm.
- [10] Ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, Dz.U. 2008, nr 199, poz. 1227.

Iwona Kłosok-Baza

**Innovation and technologies implementation in water
management in context of environmental impact assessment
polish law OOS**

Iwona Kłosok-Bazan

*Regional Centre of Innovation and Technology Transfer
Upper Silesian Agency for Enterprise Reconstructing Co.
Department of Thermal Engineering and Industrial Facilities
The Opole University of Technology*

The main issue of this chapter is the analyze of putting in to the practice new technology in context of environmental assessment polish law. The material presented in this chapter have to deliver information about environmental assessment procedure and the duties for entrepreneur resulting from obligatory of environment condition of venture realization decision getting.

Keywords: Enviromental Impact Assesment law, technology implementation.

IBS PAN

46358

ec.europa.eu/enterprise-europe-network

Górnośląska Agencja Przekształceń Przedsiębiorstw S.A.
Regionalne Centrum Innowacji i Transferu Technologii
ul. Astrów 10, 40-045 Katowice
Tel.: 032 730 48 90
Fax.: 032 251 58 31
een@gapp.pl
www.gapp.pl

ISBN 978-83-8947-526-8

